HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua extinsă)

17 decembrie 2025 *

„Drept instituțional – Norme de aplicare a Statutului deputaților în Parlament – Norme privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlament – Modificarea sistemului facultativ de pensii suplimentare – Aviz de stabilire a drepturilor la pensia suplimentară facultativă – Excepție de nelegalitate – Drepturi dobândite – Securitate juridică – Încredere legitimă – Dreptul de proprietate – Proporționalitate – Independența parlamentară – Egalitate de tratament – Cerere de retragere a unor documente din dosar”

În cauzele conexate T-620/23- T-1023/23,

Enrique Barón Crespo, cu domiciliul în Madrid (Spania), și ceilalți reclamanți ale căror nume figurează în anexă[1], reprezentați de J. Martínez Gimeno, X. Codina García-Andrade, F. Díaz-Grande Rojo și S. Fernández Tourné, avocați,

reclamanți,

împotriva

Parlamentului European, reprezentat de N. Görlitz, M. Ecker, J.-C. Puffer și C. Burgos, în calitate de agenți,

pârât,

TRIBUNALUL (Camera a doua extinsă),

compus, la deliberări, din doamna A. Marcoulli (raportoare), președintă, domnii J. Schwarcz, L. Madise și W. Valasidis și doamna L. Spangsberg Grønfeldt, judecători,

grefier: doamna P. Nuñez Ruiz, administratoare,

având în vedere procedura scrisă, în special decizia din 30 noiembrie 2023 de conexare a cauzelor T-620/23 -T-1023/23 în vederea pronunțării deciziei prin care se finalizează judecata,

în urma ședinței din 19 iunie 2025,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: spaniola.

[1] Lista celorlalți reclamanți este anexată doar la versiunea notificată părților.

Hotărâre

1 Prin acțiunile întemeiate pe articolul 263 TFUE, reclamanții, domnul Enrique Barón Crespo și celelalte persoane fizice ale căror nume figurează în anexă, solicită anularea primului act de stabilire a pensiei de care beneficiază în temeiul sistemului facultativ de pensii suplimentare al deputaților în Parlamentul European (denumit în continuare „SFPS”), prin care se pune în aplicare Decizia Biroului Parlamentului din 12 iunie 2023 de modificare a Normelor de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European (JO 2023, C 227, p. 5, denumită în continuare „decizia din 2023”), precum și a actelor de plată ulterioare.

I. Istoricul litigiului

2 Reclamanții sunt foști membri ai Parlamentului care s-au afiliat și au contribuit la SFPS sau succesorii lor în drepturi. Ei au început să primească pensia datorată în cadrul SFPS înainte de adoptarea deciziei din 2023.

3 Articolul 1 din decizia din 2023 a introdus un nou alineat (1a) la articolul 76 din Normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European, adoptate prin Decizia Biroului Parlamentului European din 19 mai și din 9 iulie 2008 (JO 2009, C 159, p. 1, denumite în continuare „Normele de aplicare a statutului”), aplicabilă de la 1 iulie 2023 și care prevede următoarele:

„În cazul pensiilor care devin exigibile pentru foști deputați sau alți beneficiari în temeiul articolelor 1, 3 și 4 din anexa VII la Normele [privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlament] înainte de 1 iulie 2023, sumele datorate începând cu data respectivă se reduc și se ajustează după cum urmează:

(a) cuantumul pensiei în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din anexa VII la Normele [privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlament] și cuantumurile pensiilor maxime și minime în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din anexa respectivă se reduc cu 50 %;

(b) salariul de bază al unui judecător la Curtea de Justiție a Uniunii Europene în sensul articolului 2 alineatele (1) și (2) din anexa VII la Normele [privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlament] este salariul de bază la 30 iunie 2023 și nu se actualizează după data respectivă.”

4 Parlamentul a transmis fiecăruia dintre reclamanți un prim act de stabilire a pensiei care le era datorată în cadrul SFPS prin care se făcea aplicarea dispoziției modificate astfel din Normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European, menționată la punctul 3 de mai sus, apoi acte de plată ulterioare (în continuare, „deciziile atacate”).

II. Concluziile părților

5 În ultimul stadiu al concluziilor formulate, reclamanții solicită Tribunalului:

– anularea deciziilor atacate;

– obligarea Parlamentului la plata cheltuielilor de judecată.

6 Parlamentul solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii;

– obligarea reclamanților la plata cheltuielilor de judecată.

III. În drept

A. Considerații introductive privind SFPS

7 Până la instituirea unui sistem uniform de pensii pentru toți deputații, pensiile erau guvernate de Normele privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlament (denumite în continuare „Normele CID”). Deputații beneficiau de o pensie plătită de statul membru pentru care au fost aleși. Cu toate acestea, în temeiul articolului 1 alineatul (2) din anexa III la Normele CID, în cazul în care sistemul național nu prevedea nicio pensie sau în cazul în care nivelul sau condițiile pensiei prevăzute nu erau identice cu cele aplicabile membrilor parlamentului național al statului membru pentru care membrul în cauză a fost ales, acesta din urmă putea obține o pensie pentru limită de vârstă sau un supliment la pensie plătit din bugetul Uniunii Europene, în condiții identice cu cele ale pensiei pe care o primeau membrii camerei inferioare din statul respectiv și la același nivel.

8 Independent de pensia descrisă la punctul 7 de mai sus și din cauza diferențelor mari dintre sistemele naționale de pensii, a fost instituit un sistem provizoriu de pensie suplimentară, deschis tuturor deputaților, în condiții determinate. Astfel, la 12 iunie 1990, Biroul Parlamentului (denumit în continuare „Biroul”) a adoptat Normele privind SFPS, acestea fiind înserate în final în anexa VII la Normele CID. Potrivit articolului 1 din această anexă, obiectivul SFSP era de a garanta, pentru cei care alegeau să participe la acest sistem și în așteptarea adoptării unui statut unic, o pensie suplimentară pe viață. Baza de calcul al contribuțiilor și al cuantumului pensiilor se ridica la 40 % din salariul unui judecător la Curtea de Justiție a Uniunii Europene. SFPS era finanțat o treime din contribuțiile deputaților afiliați și două treimi de Parlament. El urma un model de pensie prin capitalizare, întemeiat, inițial, pe un echilibru actuarial care implica în special ca contribuția anuală a unui deputat să corespundă unei treimi din drepturile la pensie dobândite în același an, iar contribuția anuală a Parlamentului să acopere restul de două treimi (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 octombrie 2011, Purvis/Parlamentul, T-439/09, EU:T:2011:600, punctul 45).

9 Chestorii Parlamentului au creat un fond de pensii suplimentare denumit „Fonds de pension – députés au Parlement européen”, sub forma unei asociații fără scop lucrativ (denumit în continuare „Fondul”). Acest Fond era însărcinat să primească contribuțiile deputaților și ale Parlamentului, să administreze aceste active și să plătească pensiile suplimentare. În cursul lunii martie 1994, Fondul a înființat el însuși o societate de investiții cu capital variabil (SICAV) de drept luxemburghez, denumită „Fonds de pension – Députés au Parlement européen, Société d’investissement à capital variable”, care deținea plasamentele Fondului.

10 Statutul deputaților în Parlament, adoptat prin Decizia Parlamentului European din 28 septembrie 2005 de adoptare a Statutului deputaților în Parlamentul European (2005/684/CE, Euratom) (JO 2005 L 262, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 6, p. 28, denumit în continuare „statutul”), a intrat în vigoare la 14 iulie 2009, mai exact în prima zi a celei de a șaptea legislaturi. Acest statut a instituit un sistem definitiv de pensii pentru deputați. Cu titlu de măsuri provizorii, se prevede

printre altele la articolul 27 alineatul (1) din statut că Fondul stabilit de Parlament se păstrează după 14 iulie 2009 pentru deputații sau foștii deputați care au dobândit deja drepturi sau sunt pe cale de a dobândi drepturi în acest fond. Potrivit articolului 27 alineatul (2) din statut, drepturile dobândite și drepturile viitoare se păstrează integral, iar Parlamentul poate stabili criterii și condiții care reglementează dobândirea de noi drepturi. Pe de altă parte, în temeiul articolului 27 alineatele (3) și (4) din statutul menționat, deputații deja afiliați la SFPS nu pot dobândi alte drepturi noi, cu unele excepții (a se vedea punctul 11 de mai jos), iar Fondul nu este deschis deputaților aleși pentru prima dată în Parlamentul începând cu anul 2009.

11 În temeiul articolelor 73 și 74, Normele de aplicare a statutului au intrat în vigoare la 14 iulie 2009 și, la aceeași dată și sub rezerva unor dispoziții tranzitorii, Normele CID au devenit caduce. În temeiul dispozițiilor tranzitorii, articolul 76 din Normele de aplicare a statutului, în versiunea aplicabilă la data intrării în vigoare a statutului, prevede următoarele:

„(1) Pensia complementară (voluntară) atribuită în temeiul anexei VII la Normele CID este vărsată în continuare, în conformitate cu respectiva anexă, persoanelor care au beneficiat de această pensie înainte de data intrării în vigoare a statutului.

(2) Rămâne dobândit, în conformitate cu anexa VII menționată mai sus, dreptul la pensia pentru vechime în muncă dobândit înainte de data intrării în vigoare a statutului. Respectarea acestui drept se asigură în condițiile prevăzute în anexă.

(3) În conformitate cu anexa VII menționată mai sus, continuă să cumuleze noi drepturi după intrarea în vigoare a statutului deputații aleși în 2009:

(a) care au avut statutul de deputat într-o legislatură precedentă și

(b) care au dobândit deja sau urmau să dobândească drepturi în cadrul regimului de pensie complementară și

(c) pentru care statul membru în care deputatul a fost ales a adoptat o reglementare derogatorie, în conformitate cu articolul 29 din statut, sau care, în conformitate cu articolul 25 din statut, au optat pentru sistemul național și

(d) care nu au dreptul la pensie națională sau europeană în urma exercitării mandatului de deputat european.

(4) Contribuțiile datorate de către deputați la [F]ond […] sunt vărsate din fonduri personale.”

12 Astfel, intrarea în vigoare a statutului și a normelor de aplicare a acestuia a pus capăt alimentării Fondului cu contribuții, sub rezerva aplicării excepției prevăzute la articolul 76 alineatul (3) din normele de aplicare menționate.

13 Dispozițiile privind SFPS au fost modificate de mai multe ori pentru a ține seama de dificultățile financiare ale Fondului, care s-au agravat în urma crizei financiare din 2007-2008 și a încetării, cu unele excepții, a alimentării acestui fond după intrarea în vigoare a statutului și a normelor de aplicare a acestuia (a se vedea punctul 12 de mai sus)

14 Astfel, a fost majorat în mai multe rânduri procentul contribuției deputaților, a fost percepută o contribuție excepțională pentru a acoperi deficitul Fondului de la cotizanți și de la Parlament între anii 1996 și 1998, a fost majorată vârsta necesară pentru a primi pensia suplimentară, a fost abrogată posibilitatea pensionării anticipate la vârsta de 50 de ani în anul 2009, precum și posibilitatea de a obține plata pensiei sub forma unei sume forfetare și a fost instituită o prelevare de 5 % pentru toate plățile pensiilor, în ceea ce privește pensiile exigibile începând de la 1 ianuarie 2019.

15 În special, prin decizia din 2023, Parlamentul a majorat vârsta de pensionare de la 65 la 67 de ani și a redus la jumătate nu numai cuantumul pensiilor suplimentare exigibile începând de la 1 iulie 2023, ci și pe cel al pensiilor exigibile înainte de această dată, în ceea ce privește sumele datorate începând de la această dată. El a decis, așadar, să reducă la jumătate sumele datorate în cadrul SFPS plătite începând de la 1 iulie 2023, indiferent dacă beneficiarii au dobândit drepturile la pensie înainte sau după adoptarea deciziei din 2023. Decizia din 2023 elimină de asemenea actualizarea cuantumului pensiilor, care se efectua prin raportare la salariul de bază al unui judecător la Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

16 Decizia din 2023 justifică măsurile severe astfel adoptate prin situația „extrem de delicată” a Fondului, și anume active care se ridicau, la sfârșitul anului 2022, la 52,8 milioane de euro în condițiile în care cuantumul anual al pensiilor care trebuie plătite ar urma să fie cuprins între 22 și 23 milioane de euro până în anul 2030. În decizie se arată că activele Fondului ar putea fi deja epuizate în 2024 și vor fi cu siguranță epuizate în 2025, lăsând un deficit actuarial nefinanțat de aproximativ 310 milioane de euro. Potrivit deciziei din 2023, măsurile adoptate urmăresc salvarea Fondului pe termen scurt, durata sa de viață fiind prelungită până în 2027, și protejarea contribuabilului european, deficitul Fondului fiind redus la 86 de milioane de euro.

B. Cu privire la cererea Parlamentului de a fi retrase din dosare două documente

17 Parlamentul solicită să fie retrase din dosare cele două avize emise de serviciul său juridic, prezentate în anexa la cererile introductive. El arată că este vorba despre documente interne confidențiale pentru care nu a autorizat divulgarea.

18 Reclamanții se opun cererii Parlamentului. Ei susțin că cele două avize ale serviciului juridic al Parlamentului astfel prezentate sunt deosebit de edificatoare. Adaugă, în ceea ce privește avizul din 2005, că face parte integrantă din raportul consiliului de administrație al Fondului care a fost transmis Biroului și, în ceea ce privește avizul din 2018, că membrii Parlamentului au dreptul de a consulta orice dosar aflat în posesia Parlamentului sau a unei comisii, iar consultarea acestui aviz nu le-ar fi fost refuzată.

19 Cu titlu introductiv, trebuie amintit, pe de o parte, că principiul egalității armelor, care este un corolar al noțiunii înseși de „proces echitabil”, garantat în special la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), presupune obligația de a oferi fiecărei părți posibilitatea rezonabilă de a-și prezenta cauza, inclusiv elementele de probă, în condiții care nu o plasează într-o situație de dezavantaj net în raport cu adversarul său. Pe de altă parte, principiul aplicabil în dreptul Uniunii este cel al liberei aprecieri a probelor, din care decurge că admisibilitatea unui element de probă prezentat în timp util nu poate fi contestată în fața instanței Uniunii decât invocând faptul că acesta a fost obținut în mod nelegal (a se vedea Hotărârea din 12 iulie 2022, Nord Stream 2/Parlamentul și Consiliul, C-348/20 P, EU:C:2022:548, punctele 128 și 129 și jurisprudența citată).

20 În prezența unor probe prezentate în mod nelegal de către o parte, precum documentele interne menționate în Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76), trebuie să se pună în balanță interesele fiecăreia dintre părțile la procedură referitoare la dreptul lor la un proces echitabil, luând în considerare interesele protejate de normele încălcate sau eludate cu ocazia obținerii acestor probe. Instanța Uniunii trebuie astfel să evalueze comparativ, pe de o parte, interesele reclamantului care a prezentat aceste elemente de probă, ținând seama în special de utilitatea lor pentru aprecierea fondului acțiunii pendinte, și, pe de altă parte, interesele părții adverse cărora menținerea în dosar a elementelor de probă respective ar putea să le aducă atingere în mod concret și efectiv (Hotărârea din 12 iulie 2022, Nord Stream 2/Parlamentul și Consiliul, C-348/20 P, EU:C:2022:548, punctele 130 și 131).

21 Pe de altă parte, reiese dintr-o jurisprudență constantă că ar fi contrar interesului public conform căruia instituțiile trebuie să poată beneficia de avizele serviciului lor juridic emise în condiții de independență deplină să se admită că prezentarea unor asemenea documente interne poate avea loc în cadrul unui litigiu pendinte la instanța Uniunii fără ca această prezentare să fi fost autorizată de instituția în cauză sau dispusă de instanța menționată. Astfel, prin prezentarea neautorizată a unui asemenea aviz juridic, reclamantul confruntă instituția în cauză, în procedura privind validitatea unui act atacat, cu un aviz emis de propriul serviciu juridic cu ocazia elaborării acestui act. Or, în principiu, faptul de a admite că acest reclamant poate depune la dosar un aviz juridic al unei instituții a cărui divulgare nu a fost autorizată de aceasta din urmă încalcă cerințele unui proces echitabil (a se vedea Hotărârea din 12 iulie 2022, Nord Stream 2/Parlamentul și Consiliul, C-348/20 P, EU:C:2022:548, punctele 136 și 137 și jurisprudența citată).

22 Cu toate acestea, s-a statuat că, în mod excepțional, principiul transparenței poate justifica o divulgare în cadrul unei proceduri jurisdicționale a unui document al unei instituții care nu a fost pus la dispoziția publicului și care conținea un aviz juridic atunci când acest aviz privește o procedură legislativă pentru care se impune o transparență sporită (a se vedea Hotărârea din 12 iulie 2022, Nord Stream 2/Parlamentul și Consiliul, C-348/20 P, EU:C:2022:548, punctul 138 și jurisprudența citată).

23 În speță, *primo*, cele două documente în cauză sunt avize formulate de serviciul juridic al Parlamentului. Avizul din 15 februarie 2005, adresat președintelui în exercițiu al chestorilor însărcinat cu afacerile economice ale membrilor Parlamentului, se referă la competențele Biroului de a modifica Normele CID. Nota juridică din 3 decembrie 2018 privește eventuala dizolvare a Fondului. Antetul acestor documente indică faptul că este vorba despre avize juridice confidențiale. Documentele în litigiu sunt, așadar, în mod incontestabil, avize juridice în sensul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001.

24 *Secundo*, este cert că reclamanții nu au solicitat Parlamentului autorizația de a prezenta avizele juridice în cauză în fața Tribunalului, că acesta nu a dispus prezentarea lor în cadrul prezentelor acțiuni și că Parlamentul nu le-a divulgat în cadrul unei cereri de acces public la documentele instituțiilor, în conformitate cu Regulamentul nr. 1049/2001. Prin urmare, este necesar să se constate că aceste documente au fost prezentate în mod nelegal. În această privință, dreptul, acordat membrilor Parlamentului prin regulamentul de procedură al acestei instituții, de a consulta orice dosar aflat în posesia sa nu este de natură să le confere dreptul de a prezenta în justiție un document confidențial, fără autorizarea Parlamentului. De asemenea, împrejurările, invocate de reclamanți, că avizul juridic din 15 februarie 2005 a fost reprodus parțial în diferite

documente interne ale Parlamentului și că el constituie o anexă la raportul consiliului de administrație al Fondului destinat Biroului nu au incidență asupra faptului că Parlamentul nu a consimțit la divulgarea avizului către reclamanți.

25 *Tertio*, avizele juridice în cauză, deși provin de la Parlament, nu au legătură cu un proces legislativ, ci se raportează la regimul Fondului, care nu este reglementat de Parlament în calitate de legiuitor.

26 În aceste împrejurări, menținerea în dosar a avizelor juridice în cauză ar aduce atingere dreptului Parlamentului la un proces echitabil și interesului său de a primi avize sincere, obiective și complete. În plus, simplul interes al reclamanților, oricât de legitim ar putea fi, de a-și susține argumentația cu ajutorul acestor avize nu este suficient pentru a justifica o asemenea atingere adusă drepturilor și intereselor Parlamentului, cu atât mai mult cu cât temeinicia acestei argumentații și, în consecință, posibilitatea de a obține câștig de cauză nu depind de prezentarea acestor avize. Prin urmare, este necesar să se concluzioneze că în speță evaluarea comparativă a intereselor, amintită la punctul 20 de mai sus, înclină în favoarea protecției drepturilor și a intereselor Parlamentului (a se vedea Hotărârea din 12 iulie 2022, Nord Stream 2/Parlamentul și Consiliul, C-348/20 P, EU:C:2022:548, punctul 141 și jurisprudența citată).

27 Prin urmare, trebuie admisă cererea Parlamentului de a fi retrase din dosare avizele juridice din 15 februarie 2005 și din 3 decembrie 2018. Cele două documente nu vor fi luate, așadar, în considerare de Tribunal.

C. Cu privire la cererea de măsuri de organizare a procedurii

28 Reclamanții solicită Tribunalului adoptarea unor măsuri de organizare a procedurii având ca obiect comunicarea de către Parlament, în primul rând, a dosarului complet de adoptare a deciziei din 2023, inclusiv a rapoartelor aferente, precum și a proceselor-verbale ale tuturor reuniunilor aferente, în al doilea rând, a tuturor rapoartelor tehnice și actuariale ale Parlamentului referitoare la SFPS care nu figurează deja în dosare și, în al treilea rând, a costului financiar și actuarial estimat al SFPS, de la intrarea sa în vigoare, precum și a costului bugetului său anual.

29 Tribunalul a adoptat măsuri de organizare a procedurii, în temeiul articolului 89 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul său de procedură, pentru a solicita Parlamentului să prezinte procesul-verbal al reuniunilor Biroului din 17 aprilie și din 22 mai 2023, despre care se face referire în considerentul (2) al deciziei din 2023, precum și notele secretarului general al Parlamentului din 12 aprilie și din 12 mai 2023 și anexele la acestea, care sunt menționate în procesele-verbale menționate. În aceste împrejurări, întrucât Tribunalul consideră că este suficient de lămurit având în vedere documentele transmise de Parlament, nu este necesar să se dispună comunicarea celorlalte elemente și documente solicitate de reclamanți.

D. Cu privire la fond

30 Reclamanții susțin că deciziile atacate sunt nelegale, pentru motivul că se întemeiază pe decizia din 2023, care ar fi și ea nelegală în măsura în care prevede reducerea la jumătate a cuantumului pensiilor datorate în cadrul SFPS, precum și eliminarea actualizării acestui cuantum (denumite în continuare „cele două măsuri în cauză”).

31 Motivul unic pe care îl invocă reclamanții, fondat pe excepția de nelegalitate a deciziei din 2023, este compus din cinci aspecte, întemeiate, primul, pe încălcarea articolului 27 alineatul (2) din statut și a Regulamentului de procedură al Parlamentului, al doilea, pe încălcarea principiilor securității juridice și protecției drepturilor dobândite, al treilea, pe încălcarea substanței dreptului de proprietate și a principiilor garantării independenței parlamentare și egalității de tratament, al patrulea, pe încălcarea principiului proporționalității și, al cincilea, pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime.

32 Tribunalul apreciază că este pertinent să regrupeze nu numai al doilea și al cincilea aspect, ci și al treilea și al patrulea aspect, care sunt întemeiate, pe de o parte, pe încălcarea dreptului de proprietate și, pe de altă parte, pe încălcarea principiilor garantării independenței parlamentare și egalității de tratament.

1. Cu privire la primul aspect, întemeiat pe excepția de nelegalitate a deciziei din 2023 pentru motivul că încalcă articolul 27 alineatul (2) din statut și Regulamentul de procedură al Parlamentului

33 Reclamanții susțin că decizia din 2023 este nelegală pentru motivul că afectează drepturile la pensie deja dobândite în cadrul SFPS, cu încălcarea articolului 27 alineatul (2) din statut. Ei susțin că această dispoziție a fost concepută ca o clauză de „închidere” sau de „salvgardare”, care împiedică în principiu modificarea drepturilor dobândite sau pe cale de a fi dobândite în cadrul SFPS, înainte de intrarea în vigoare a statutului, spre deosebire de drepturile deputaților care mai contribuiau la SFPS, acestea putând fi modificate. Această interpretare ar fi confirmată de declarațiile pe proprie răspundere întocmite de autorii acestei dispoziții, precum și de articolul 76 din Normele de aplicare a statutului. Reclamanții contestă de asemenea interpretarea articolului 27 alineatul (2) din statut dată de jurisprudență, care, în orice caz, nu ar fi aplicabilă prezentelor cauze, din moment ce ei dobândiseră drepturile la pensie în cadrul SFPS încă înainte de adoptarea deciziei din 2023. Ei concluzionează că, prin adoptarea acestei decizii, Biroul și-a depășit competențele, astfel cum rezultă din articolul 25 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Parlamentului, și că o asemenea afectare a drepturilor dobândite în cadrul SFPS nu se putea realiza decât prin intermediul unei modificări a statutului.

34 Parlamentul contestă argumentația reclamanților.

35 În această privință, articolul 27 din statut, care figurează în titlul II, intitulat „Dispoziții tranzitorii”, prevede următoarele:

„(1) Fondul de pensii facultativ stabilit de Parlament se păstrează după intrarea în vigoare a prezentului statut pentru deputații sau foștii deputați care au dobândit deja drepturi sau sunt pe cale de a dobândi drepturi în respectivul fond.

(2) Drepturile dobândite și drepturile viitoare se păstrează integral. Parlamentul poate stabili criterii și condiții care reglementează dobândirea de noi drepturi sau drepturi viitoare.

(3) Deputații care primesc indemnizația [prevăzută de statut] nu pot dobândi alte drepturi noi sau drepturi viitoare în fondul de pensii facultativ.

(4) Fondul nu este deschis deputaților aleși pentru prima dată în Parlament după ce prezentul statut devine aplicabil.”

36 Reclamanții susțin în esență că articolul 27 alineatul (2) prima teză din statut se opune reducerii cuantumului pensiei foștilor deputați care au dobândit drepturile la pensie înainte de decizia din 2023.

37 În primul rând, trebuie amintit că un drept este considerat dobândit atunci când faptul generator al acestuia s-a produs înainte de modificarea legislativă. În ceea ce privește în special dreptul de a primi o pensie, acesta este dobândit în principiu în momentul în care intervine faptul generator al acestui drept, și anume în momentul în care pensia devine exigibilă (a se vedea Hotărârea din 19 septembrie 2024, Coppo Gavazzi ș.a./Parlamentul, C-725/20 P, EU:C:2024:766, punctele 124 și 125 și jurisprudența citată).

38 În speță, este cert că, din moment ce pensia reclamanților era exigibilă încă înainte de adoptarea deciziei din 2023, ei beneficiau toți de drepturi dobândite la pensie.

39 În al doilea rând, trebuie amintit totodată că nu există, în dreptul Uniunii, niciun principiu potrivit căruia drepturile dobândite și, cu atât mai puțin, drepturile pe cale de a fi dobândite nu pot fi în niciun caz modificate sau reduse. Este astfel posibil, în anumite condiții, să se modifice asemenea drepturi, în urma unei evaluări comparative a intereselor în cauză (Hotărârea din 9 martie 2023, Grossetête/Parlamentul, C-714/21 P, nepublicată, EU:C:2023:187, punctul 89).

40 În al treilea rând, interpretarea literală a articolului 27 alineatul (2) prima teză din statut nu conduce în mod necesar la concluzia că legiuitorul Uniunii a intenționat să „înghețe” cuantumul pensiei pe care o putea pretinde un fost deputat (a se vedea prin analogie Hotărârea din 9 martie 2023, Grossetête/Parlamentul, C-714/21 P, nepublicată, EU:C:2023:187, punctul 91). În ceea ce privește interpretarea contextuală a articolului 27 alineatul (2) din statut, trebuie amintit că acest articol figurează printre dispozițiile tranzitorii din statutul menționat. Privit în contextul acestor dispoziții, articolul menționat reflectă voința legiuitorului Uniunii de a fixa raportul dintre sistemul unic al pensiei statutare pentru deputații în Parlament și sistemele naționale, precum și SFPS, asigurând în același timp tranziția către sistemul stabilit prin statut (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 septembrie 2021, Ashworth ș.a./Parlamentul, T-720/19-T-725/19, nepublicată, EU:T:2021:580, punctul 79). În ceea ce privește finalitatea acestui articol, s-a statuat că obiectivul legiuitorului Uniunii a fost să definească domeniul de aplicare personal al SFPS, menținându-i beneficiul pentru membrii Parlamentului care erau deja afiliați la acesta, dar nu pentru membrii Parlamentului aleși pentru prima dată după intrarea în vigoare a statutului, care nu se mai puteau afilia la acest sistem (a se vedea prin analogie Hotărârea din 9 martie 2023, Grossetête/Parlamentul, C-714/21 P, nepublicată, EU:C:2023:187, punctele 91 și 92). În schimb, nu se poate deduce din articolul 27 alineatul (2) din statut voința legiuitorului Uniunii de a stabili condițiile materiale ale SFPS, în special de a interzice orice modificare a modalităților acestui sistem pentru viitor, inclusiv a celor care au incidență asupra cuantumului pensiei pe care un fost deputat o poate pretinde (a se vedea prin analogie Hotărârea din 9 martie 2023, Grossetête/Parlamentul, C-714/21 P, nepublicată, EU:C:2023:187, punctele 91 și 93).

41 Rezultă că articolul 27 alineatul (2) prima teză din statut nu poate fi interpretat în sensul că s-ar opune reducerii cuantumului pensiilor datorate reclamanților în cadrul SFPS. În consecință, reclamanții nu pot susține în mod întemeiat că Biroul și-a depășit competențele prin adoptarea deciziei din 2023 pentru motivul că aceasta ar încălca dispozițiile statutului.

42 Celelalte argumente prezentate de reclamanți nu sunt de natură să pună sub semnul întrebării această concluzie.

43 Astfel, *primo*, contrar celor pretinse de reclamanți, împrejurarea că, în cauzele în care s-au pronunțat hotărârile menționate la punctul 40 de mai sus, persoanele interesate nu dispuneau de drepturi dobândite la pensie, ci numai de drepturi la pensie pe cale de a fi dobândite nu are incidență asupra aplicării în prezentele cauze a interpretării articolului 27 alineatul (2) prima teză din statut date de Tribunal și confirmate de Curte. În fapt, această dispoziție tratează în mod identic drepturile dobândite și drepturile pe cale de a fi dobândite, pe care le distinge de noile drepturi prevăzute la articolul 27 alineatul (2) a doua teză din statutul menționat. Rezultă că interpretarea dată de instanțele Uniunii potrivit căreia articolul 27 alineatul (2) prima teză din același statut are ca obiect definirea domeniului de aplicare personal al SFPS, iar nu stabilirea condițiilor materiale ale acestuia este valabilă atât în privința deputaților care dispun de drepturi dobândite, cât și în privința celor care nu dispun decât de drepturi pe cale de a fi dobândite.

44 *Secundo*, articolul 76 alineatul (1) din Normele de aplicare a statutului în versiunea sa inițială (a se vedea punctul 11 de mai sus), potrivit căruia „pensia [datorată în cadrul SFPS] este vărsată în continuare […]”, nu poate fi interpretat în sensul că îngheță cuantumul pensiei. Această dispoziție privește condițiile de plată a pensiilor datorate în cadrul SFPS. Aceste condiții țin astfel de competența generală a Biroului în temeiul articolului 25 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Parlamentului și, prin urmare, pot fi modificate de Parlament (a se vedea prin analogie Hotărârea din 9 martie 2023, Grossetête/Parlamentul, C-714/21 P, nepublicată, EU:C:2023:187, punctele 73 și 74).

45 *Tertio*, reclamanții invocă declarații pe proprie răspundere date de foști deputați care au participat la negocierea și la adoptarea statutului și a normelor sale de aplicare. Ei susțin că aceste declarații dezvăluie interpretarea autentică a articolului 27 din statut și a articolului 76 din normele de aplicare a acestuia, în sensul că dispozițiile respective ar garanta menținerea cuantumului pensiilor primite sau care urmează să fie primite. Reclamanții adaugă că marea majoritate a membrilor Parlamentului care au votat în favoarea statutului erau afiliați la SFPS și că, în lipsa unei asemenea garanții, nu l-ar fi adoptat.

46 De la bun început, este necesar să se arate, asemenea Parlamentului, că, în lipsa unor lucrări pregătitoare care să exprime în mod clar intenția autorilor unei dispoziții, instanța Uniunii nu se poate întemeia decât pe conținutul textului astfel cum a fost întocmit și poate să îi dea sensul care reiese din interpretarea sa literală și logică (a se vedea Hotărârea din 20 mai 2010, Comisia/Violetti ș.a., T-261/09 P, EU:T:2010:215, punctul 51 și jurisprudența citată).

47 Pe de altă parte, declarațiile pe proprie răspundere prezentate de reclamanți nu fac în esență decât să amintească faptul că articolul 27 din statut, precum și articolul 76 din normele sale de aplicare fuseseră concepute ca o garanție a respectării drepturilor dobândite de persoanele afiliate la SFPS sau ca o garanție a dreptului de a primi o pensie, inclusiv după epuizarea Fondului, într-un context în care acest Fond nu ar mai fi alimentat în mod substanțial după intrarea în vigoare a statutului. Asemenea declarații nu sunt de natură să invalideze interpretarea articolului 27 alineatul (2) prima teză din statut, astfel cum rezultă din hotărârile menționate la punctul 40 de mai sus, potrivit căreia dispoziția respectivă nu se opune reducerii cuantumului pensiilor datorate reclamanților.

48 Având în vedere toate cele de mai sus, primul aspect al motivului unic trebuie respins ca nefondat.

2. Cu privire la al doilea și la al cincilea aspect, întemeiate pe excepția de nelegalitate a deciziei din 2023 pentru motivul că încalcă principiile securității juridice, protecției drepturilor dobândite și protecției încrederii legitime

49 Prin intermediul celui de al doilea aspect al motivului unic, reclamanții susțin că decizia din 2023 încalcă principiul securității juridice întrucât aduce atingere drepturilor dobândite înainte de adoptarea acesteia. Ei subliniază că, presupunând că decizia din 2023 ar fi putut afecta drepturile dobândite, reducerea drepturilor astfel efectuată este total inedită în amploarea sa. În special, decizia din 2023 ar afecta caracteristici esențiale ale dreptului la pensie, și anume cuantumul acestui drept și răspunderea Parlamentului de a asigura plata pensiei în cazul epuizării Fondului. În replică, adaugă că, în opinia lor, principiul securității juridice a fost încălcat pentru motivul că decizia din 2023 nu cuprinde măsuri tranzitorii. Ei susțin că, întrucât Parlamentul nu ar fi insolvabil, ar fi putut să își asume un cost bugetar mai ridicat prevăzând un regim tranzitoriu.

50 În cadrul celui de al cincilea capăt al motivului unic, reclamanții susțin că acest cadru normativ aplicabil SFPS, format din statut, din normele de punere în aplicare a acestuia și din decizia Biroului din 1 aprilie 2009, a fost adoptat în vederea garantării principiului protecției încrederii legitime, prin menținerea drepturilor la pensie dobândite în temeiul normelor CDI, inclusiv a cuantumului pensiei. Ei adaugă că, presupunând chiar că Parlamentul ar fi dispus de o „marjă legală” pentru a adopta decizia din 2023, asigurările repetate pe care le-a dat Fondului și beneficiarilor SFPS cu privire la menținerea cuantumului pensiilor, inclusiv cu privire la faptul că își va asuma răspunderea atunci când activele Fondului vor fi epuizate, au limitat această marjă, ținând seama de încrederea legitimă creată.

51 Parlamentul contestă argumentația reclamanților.

52 În esență, al doilea și al cincilea aspect cuprind două critici, întemeiate, prima, pe încălcarea principiului respectării drepturilor dobândite, iar a doua, pe încălcarea principiilor securității juridice și protecției încrederii legitime.

a) Cu privire la prima critică, întemeiată pe încălcarea principiului respectării drepturilor dobândite

53 Potrivit unei jurisprudențe constante, legile noi, care aduc modificări legii vechi, se aplică, cu excepția unei derogări, efectelor viitoare ale unor situații apărute sub imperiul acesteia din urmă. Numai pentru situațiile apărute și constituite definitiv sub incidența legii vechi, care instituie drepturi dobândite, lucrurile nu stau astfel (a se vedea Hotărârea din 19 septembrie 2024, Coppo Gavazzi ș.a./Parlamentul, C-725/20 P, EU:C:2024:766, punctul 124 și jurisprudența citată).

54 În ceea ce privește în special dreptul de a primi o pensie, acesta este dobândit în principiu la momentul la care pensia devine exigibilă (a se vedea punctul 37 de mai sus). Principiul protecției drepturilor dobândite nu implică însă că orice modificare adusă modalităților de calcul al unei pensii care determină o reducere a acestui cuantum, aplicată în temeiul unei reglementări adoptate după ce pensia respectivă a devenit exigibilă, constituie o atingere adusă acestor drepturi dobândite (Hotărârea din 19 septembrie 2024, Coppo Gavazzi ș.a./Parlamentul, C-725/20 P, EU:C:2024:766, punctul 126).

55 În fapt, este necesar să se distingă drepturile la pensie dobândite de cuantumul pensiilor. Noțiunea de „drepturi la pensie dobândite” vizează drepturile la pensie care rezultă din contribuțiile plătite cu titlu individual pentru fiecare dintre reclamanți și care constituie baza de calcul al pensiei care

le este acordată în cadrul SFPS. Prin urmare, această noțiune nu poate fi înțeleasă în sensul că ar face referire la un pretins drept de a primi o pensie fixă și imuabilă, calculată pe baza normelor în vigoare la momentul plății pensiei (a se vedea prin analogie Hotărârea din 19 septembrie 2024, Coppo Gavazzi ș.a./Parlamentul, C-725/20 P, EU:C:2024:766, punctul 89).

56 Trebuie să se amintească în această privință că nu există în dreptul Uniunii niciun principiu potrivit căruia drepturile dobândite nu pot fi în niciun caz modificate sau reduse. Este posibil, în anumite condiții, să se modifice asemenea drepturi în urma unei evaluări comparative a intereselor în cauză (a se vedea punctul 39 de mai sus).

57 Având în vedere aceste elemente, reclamanții nu pot susține în mod întemeiat că reducerea prin decizia din 2023 a cuantumului pensiei datorate beneficiarilor SFPS constituie în sine o încălcare a principiului respectării drepturilor dobândite.

58 În ceea ce privește argumentul întemeiat pe amploarea reducerii cuantumului pensiilor, efectuată prin decizia din 2023, acesta este legat de problema respectării principiului proporționalității și va fi analizat, prin urmare, în cadrul celui de al treilea și al celui de al patrulea aspect, în măsura în care ele sunt întemeiate pe atingerea disproporționată adusă dreptului de proprietate.

59 Rezultă că, sub rezerva examinării argumentului legat de principiul proporționalității, prima critică trebuie respinsă.

b) Cu privire la cea de a doua critică, întemeiată pe încălcarea principiilor securității juridice și protecției încrederii legitime

60 În ceea ce privește, pe de o parte, pretinsa încălcare a principiului protecției încrederii legitime, trebuie amintit că dreptul de a se prevala de un astfel de principiu aparține, ca un corolar al principiului securității juridice, oricărui justițiabil pe care o instituție a Uniunii, prin furnizarea unor asigurări precise, l-a determinat să nutrească speranțe întemeiate (a se vedea Hotărârea din 16 decembrie 2020, Consiliul/K. Chrysostomides & Co. ș.a., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P și C-604/18 P, EU:C:2020:1028, punctul 178 și jurisprudența citată).

61 Constituie asigurări de natură să dea naștere unor asemenea speranțe, indiferent de forma în care sunt comunicate, informațiile precise, necondiționate, concordante și emise de surse autorizate și de încredere. În schimb, nu se poate invoca încălcarea principiului protecției încrederii legitime în lipsa unor astfel de asigurări. De asemenea, în situația în care o persoană prudentă și avizată este capabilă să prevadă adoptarea unei măsuri a Uniunii de natură a-i afecta interesele, ea nu poate invoca beneficiul principiului menționat atunci când este adoptată această măsură (a se vedea Hotărârea din 19 septembrie 2024, Coppo Gavazzi ș.a./Parlamentul, C-725/20 P, EU:C:2024:766, punctul 96 și jurisprudența citată).

62 În primul rând, în măsura în care reclamanții se prevalează de încrederea legitimă care ar decurge din cadrul normativ aplicabil SFPS, compus din statut, din normele de aplicare ale acestuia și din decizia Biroului din 1 aprilie 2009, trebuie amintit că nici statutul, nici normele de aplicare a acestuia nu prevăd dreptul la menținerea unui cuantum al pensiei determinat potrivit stadiului reglementării înainte de adoptarea deciziei din 2023 (a se vedea punctele 41 și 44 de mai sus).

63 Pe de altă parte, reclamanții susțin că, în cadrul reuniunii Biroului din 1 aprilie 2009, Parlamentul s-a angajat să garanteze plata pensiilor datorate în cadrul SFPS în cazul epuizării Fondului, recurgând la bugetul propriu. Ei adaugă că această decizie a fost comunicată tuturor celor afiliați la SFPS și că, începând din 2009, Parlamentul a înscris valoarea deficitului actuarial al Fondului în conturile sale anuale.

64 În această privință, este necesar să se arate că, în cadrul reuniunii sale din 1 aprilie 2009, Biroul nu numai că a adoptat decizia din aceeași zi de reformare a Normelor CID, dar și-a asumat și angajamentul în numele Parlamentului de a garanta „dreptul deputaților afiliați la [SFPS] de a primi o pensie suplimentară care va rămâne dobândită după epuizarea Fondului”. El a decis de asemenea că, „în același mod, orice capital rămas în Fond după plata tuturor drepturilor la pensie va fi transferat Parlamentului”. După cum arată reclamanții, acest angajament a fost menționat într-o comunicare adresată persoanelor afiliate la SFPS din 3 aprilie 2009.

65 Acest angajament urmărea să garanteze drepturile la pensie dobândite ale deputaților, în ipoteza probabilă că Fondul se va epuiza înainte de plata tuturor drepturilor la pensie acumulate de membri (Hotărârea din 18 octombrie 2011, Purvis/Parlamentul, T-439/09, EU:T:2011:600, punctul 73, și Hotărârea din 13 martie 2013, Inglewood ș.a./Parlamentul, T-229/11 și T-276/11, EU:T:2013:127, punctul 66).

66 Cu toate acestea, ținând seama de modul său de redactare și având în vedere jurisprudența citată la punctele 54 și 55 de mai sus, un asemenea angajament al Parlamentului de a suporta din bugetul propriu plata pensiilor, pentru a garanta respectarea drepturilor dobândite de beneficiarii SFPS, nu poate fi confundat cu un angajament al Parlamentului de a garanta plata cuantumului pensiilor, astfel cum a fost definit în temeiul normelor aplicabile înainte de decizia din 2023.

67 Prin urmare, reclamanții nu pot susține în mod întemeiat că, prin adoptarea deciziei din 2023, Parlamentul, prin intermediul Biroului său, ar fi încălcat conținutul angajamentului asumat la 1 aprilie 2009 și, pentru acest motiv, ar fi adus atingere principiului protecției încrederii legitime.

68 În al doilea rând, în ceea ce privește actele invocate de reclamanți, din care ar decurge așteptarea legitimă că nu va fi redus cuantumul pensiilor exigibile, *primo*, avizele serviciului juridic al Parlamentului din 15 februarie 2005 și din 3 decembrie 2018 au fost retrase din dosare și, prin urmare, nu pot fi luate în considerare.

69 *Secundo*, nota secretarului general al Parlamentului din 24 noiembrie 2005 este o notă de informare, întocmită în atenția membrilor Biroului, care prezintă acestuia din urmă anumite propuneri privind finanțarea Fondului, în urma adoptării statutului. Este vorba, așadar, despre o notă internă care, prin definiție, nu este destinată beneficiarilor Fondului. În plus, după cum arată Parlamentul, această notă, care se integrează în circuitul decizional intern, nu reflectă decât poziția unui serviciu administrativ al Parlamentului, și anume Secretariatul General, iar nu pe cea a Biroului, care este organul competent în ceea ce privește modificarea condițiilor materiale ale SFPS (Hotărârea din 9 martie 2023, Grossetête/Parlamentul, C-714/21 P, nepublicată, EU:C:2023:187, punctul 74). Prin urmare, nu se poate considera că această notă cuprinde asigurări pe care administrația le-ar fi furnizat beneficiarilor Fondului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 septembrie 2002, Borreman ș.a./Comisia, T-319/00, EU:T:2002:229, punctul 67). Este necesar să se adauge că împrejurarea că unii reclamanți au putut avea acces la nota menționată în calitatea lor de membri ai Parlamentului nu poate repune în discuție această concluzie, fără a le recunoaște o protecție, în temeiul încrederii legitime, care le-ar fi specifică.

70 *Tertio*, scrisoarea din 14 aprilie 2016 a președintelui Parlamentului către președintele Fondului menționează angajamentul univoc al Parlamentului „de a accepta obligațiile sale juridice față de membrii Fondului”. În lipsa unei precizări cu privire la conținutul angajamentelor menționate, această scrisoare nu poate constitui o asigurare, în sensul jurisprudenței amintite la punctul 60 de mai sus, cu privire la faptul că nu va putea fi modificat cuantumul pensiilor exigibile în cadrul SFPS.

71 *Quatro*, situația este aceeași în ceea ce privește Rezoluția Parlamentului European din 24 octombrie 2018 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2019 (JO 2020, C 345, p. 221). Astfel, prin această rezoluție, Parlamentul se limitează să solicite secretarului general și Biroului să stabilească de urgență un plan clar pentru ca „Parlamentul să își asume și să preia obligațiile și responsabilitățile pentru [SFPS], imediat după alegerile din 2019”. Prin urmare, aceasta nu conține nicio asigurare că Parlamentul nu va modifica cuantumul pensiilor plătite în cadrul SFPS. În plus, o rezoluție a Parlamentului European, precum cea din 24 octombrie 2018, este un document care conține declarații cu caracter pur politic și care nu are caracter obligatoriu și nu poate da naștere unei încrederi legitime că va fi urmată de efecte (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 iulie 1985, Salerno ș.a./Comisia și Consiliul, 87/77, 130/77, 22/83, 9/84 și 10/84, nepublicată, EU:C:1985:318, punctul 59, și Ordonanța din 17 decembrie 2003, Krikorian ș.a./Parlamentul ș.a., T-346/03, EU:T:2003:348, punctele 19 și 20).

72 *Quinto*, deși declarațiile secretarului general al Parlamentului în cursul reuniunii Biroului din 12 martie 2018 arată că, după epuizarea Fondului, Parlamentul ar trebui să plătească din bugetul propriu pensiile datorate în cadrul SFPS, ele nu conțin nicio asigurare în ceea ce privește cuantumul acestor pensii. Cât privește declarațiile secretarului general în fața Comisiei pentru control bugetar din cadrul Parlamentului din 16 noiembrie 2020, acestea menționează în mod clar posibilitatea de a reduce cuantumul pensiilor.

73 Rezultă că actele invocate de reclamanți nu sunt de natură să fi dat naștere unei încrederi legitime în privința faptului că nu va putea fi redus cuantumul pensiilor exigibile datorate în cadrul SFPS.

74 În al treilea rând, trebuie să se constate că, în materie de ajustare a SFPS, administrația dispune de o largă putere de apreciere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 martie 2013, Inglewood ș.a./Parlamentul, T-229/11 și T-276/11, EU:T:2013:127, punctul 71). Or, într-un domeniu în care administrația dispune de o astfel de putere de apreciere, o simplă practică, oricât de curentă ar fi aceasta, nu echivalează cu informații precise, necondiționate și concordante din care ar putea decurge în mod real o așteptare legitimă (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 2 decembrie 2020, Thunus ș.a./BEI, T-247/19, nepublicată, EU:T:2020:577, punctul 70 și jurisprudența citată). Prin urmare, faptul că, până la decizia din 2023, modificările aduse SFPS de Parlament nu au afectat în mod sistematic decât beneficiarii acestui sistem care nu primeau încă pensia suplimentară nu poate să fi dat naștere unei încrederi legitime în faptul că viitoarele reforme ale sistemului nu vor putea să privească decât aceste din urmă persoane.

75 Este necesar să se adauge că din înscrisurile din dosare și din declarațiile Parlamentului în ședință reiese că practica evocată la punctul 74 de mai sus se întemeia pe interpretarea care prevala, în cadrul serviciilor Parlamentului, în ceea ce privește întinderea drepturilor dobândite în materie de pensii. Astfel, aceste servicii considerau în special că nu era posibilă modificarea cuantumului pensiei datorate foștilor deputați care primeau deja pensia, deoarece s-ar aduce atingere drepturilor lor dobândite. Totuși, această împrejurare nu poate fi asimilată unei asigurări, în sensul jurisprudenței amintite la punctul 61 de mai sus, că interpretarea respectivă va fi

menținută atât timp cât SFPS va fi în vigoare. Astfel, după cum a arătat Parlamentul în ședință, interpretarea pe care au dat-o serviciile sale a evoluat în lumina deciziilor pronunțate de instanțele Uniunii.

76 În al patrulea rând, trebuie arătat că reglementarea privind SFPS a fost modificată în mai multe rânduri, în special în anii 2009 și 2018, din cauza deteriorării situației economice și financiare a Fondului. Reformele din 1 aprilie 2009 și din 10 decembrie 2018 au fost contestate de unii beneficiari ai SFPS și au făcut obiectul cauzelor în care s-au pronunțat, pe de o parte, Hotărârea din 18 octombrie 2011, Purvis/Parlamentul (T-439/09, EU:T:2011:600), și, respectiv, Hotărârea din 13 martie 2013, Inglewood ș.a./Parlamentul (T-229/11 și T-276/11, EU:T:2013:127), și, pe de altă parte, Hotărârea din 15 septembrie 2021, Ashworth ș.a./Parlamentul (T-720/19-T-725/19, nepublicată, EU:T:2021:580), Hotărârea din 15 septembrie 2021, Arnaoutakis ș.a./Parlamentul (T-240/20-T-245/20, nepublicată, EU:T:2021:590), Hotărârea din 9 martie 2023, Grossetête/Parlamentul (C-714/21 P, nepublicată, EU:C:2023:187), și Hotărârea din 9 martie 2023, Galeote și Watson/Parlamentul (C-715/21 P și C-716/21 P, nepublicată, EU:C:2023:190). Trebuie arătat de asemenea că, în cursul dezbaterilor care au precedat adoptarea reformei din 10 decembrie 2018, Biroul a arătat că această reformă va fi insuficientă. El a solicitat secretarului general al Parlamentului să propună măsuri suplimentare până la sfârșitul anului 2020, în special înghețarea sau reducerea actualizării cuantumului pensiilor, și să exploreze alte măsuri prin care să se găsească o soluție pe termen mai lung pentru Fond.

77 În consecință, beneficiarii SFPS, precum reclamanții, aveau în mod necesar cunoștință de contextul deciziei din 2023, și anume necesitatea de a reforma condițiile SFPS.

78 Pentru toate aceste motive, este necesar să se respingă prezenta critică, în măsura în care este întemeiată pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la cauzele de inadmisibilitate invocate de Parlament în această privință și nici cu privire la admisibilitatea documentelor invocate de reclamanți și prezentate în anexa la replică.

79 În ceea ce privește, pe de altă parte, pretinsa încălcare a principiului securității juridice, reclamanții susțin că decizia din 2023 nu cuprinde măsuri tranzitorii.

80 Astfel, Biroul a decis că măsurile în cauză se vor aplica fără a stabili un regim tranzitoriu pentru motivul care figurează în considerentul (8) al deciziei din 2023, că, având în vedere caracterul grav al problemelor de lichiditate a SFPS și riscul epuizării foarte apropiate a lichidităților Fondului, stabilirea unui astfel de regim tranzitoriu ar putea periclita grav efectele financiare preconizate ale măsurilor adoptate. În consecință, decizia din 2023 a fost adoptată la 12 iunie 2023, a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 29 iunie 2023 și a intrat în vigoare la 1 iulie 2023.

81 În această privință, trebuie amintit că cerința fundamentală a securității juridice în diferitele sale manifestări urmărește să garanteze previzibilitatea situațiilor și a raporturilor juridice care intră sub incidența dreptului Uniunii (a se vedea Hotărârea din 9 martie 2023, Grossetête/Parlamentul, C-714/21 P, nepublicată, EU:C:2023:187, punctul 120 și jurisprudența citată). Principiul securității juridice impune ca o reglementare a Uniunii să permită persoanelor interesate să cunoască cu exactitate întinderea obligațiilor pe care le instituie în sarcina lor și ca acestea din urmă să aibă posibilitatea să își cunoască în mod neechivoc drepturile și obligațiile și să acționeze în consecință (a se vedea Hotărârea din 19 septembrie 2024, Coppo Gavazzi ș.a./Parlamentul, C-725/20 P, EU:C:2024:766, punctul 123 și jurisprudența citată).

82 În cadrul contenciosului funcției publice a Uniunii, s-a statuat că funcționarii nu au dreptul la menținerea statutului astfel cum există acesta la momentul recrutării lor și că, deși legiuitorul Uniunii are libertatea de a aduce dispozițiilor statutare, în orice moment, modificările pe care le consideră conforme cu interesul serviciului și de a adopta, pentru viitor, dispoziții statutare mai defavorabile pentru funcționarii vizați, acest lucru se întâmplă cu condiția de a stabili o perioadă tranzitorie suficient de lungă pentru a se evita ca modalitățile de plată a pensiilor dobândite să fie modificate în mod neașteptat. Obiectivul unei atare perioade este de a nu încălca așteptarea legitimă de a fi menținută o reglementare (a se vedea Hotărârea din 15 septembrie 2021, Ashworth ș.a./Parlamentul, T-720/19-T-725/19, nepublicată, EU:T:2021:580, punctul 133 și jurisprudența citată).

83 În plus, chiar presupunând că în speță a fost creată o încredere legitimă, *quod non*, un interes public peremptoriu se poate opune adoptării unor măsuri tranzitorii pentru situațiile născute înainte de intrarea în vigoare a noii reglementări, dar care nu și-au încheiat încă evoluția. Astfel, în absența unui interes public peremptoriu, lipsa unor măsuri tranzitorii, care să protejeze încrederea pe care operatorul o putea avea în mod legitim în reglementarea Uniunii, încalcă o normă superioară de drept (a se vedea Hotărârea din 15 septembrie 2021, Ashworth ș.a./Parlamentul, T-720/19-T-725/19, nepublicată, EU:T:2021:580, punctele 129 și 132 și jurisprudența citată).

84 În speță, măsurile în cauză au fost avute în vedere în lumina situației extrem de delicate a Fondului, ale cărui active erau, la sfârșitul lunii mai 2023, cuprinse între 43 și 44 de milioane de euro, în condițiile în care cuantumul anual al pensiilor care trebuiau plătite era cuprins în medie între 22 și 23 de milioane de euro până în anul 2030. În acest context și în orice caz, salvgardarea Fondului pe termen scurt necesita adoptarea unor măsuri cu efect imediat și putea constitui, așadar, un interes public peremptoriu de natură să justifice neadoptarea unor măsuri tranzitorii.

85 Rezultă că prezenta critică trebuie respinsă în măsura în care se întemeiază pe încălcarea principiului securității juridice, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la cauza de inadmisibilitate invocată de Parlament.

86 Prin urmare, sub rezerva examinării argumentelor referitoare la încălcarea principiului proporționalității, este necesar să se respingă excepția de nelegalitate a deciziei din 2023, întemeiată pe faptul că aceasta ar încălca principiile securității juridice, protecției drepturilor dobândite și protecției încrederii legitime.

3. Cu privire la al treilea și la al patrulea aspect, în măsura în care sunt întemeiate pe excepția de nelegalitate a deciziei din 2023 pentru motivul că această decizie încalcă dreptul de proprietate

87 Prin intermediul celui de al treilea aspect al motivului unic, reclamanții susțin în special că, ținând seama de amploarea reducerii cuantumului pensiei pe care o instituie, decizia din 2023 aduce atingere substanței dreptului de proprietate. Astfel, *primo*, această substanță a dreptului ar corespunde *a minima* nivelului ireductibil de 50 % din cuantumul pensiei stabilit de jurisprudența referitoare la Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului (JO 2008, L 283, p. 36). Acest nivel ar fi cu atât mai mult ireductibil cu cât, pe de o parte, Parlamentul nu beneficia de marja de apreciere pe care directiva a acordat-o statelor membre și, pe de altă parte, Parlamentul era, în orice caz, obligat să răspundă pentru epuizarea Fondului, care era prevăzută și previzibilă, în special din anul 2009, și urma să se concretizeze în anul 2024.

Reclamanții deduc de aici că decizia din 2023 are ca efect neutralizarea nelegală a răspunderii Parlamentului. *Secundo*, decizia din 2023 ar impune reducerea deficitului Fondului în mod disproporționat în sarcina beneficiarilor săi.

88 Prin intermediul celui de al patrulea aspect al motivului unic, reclamanții susțin în special că decizia din 2023 este nelegală pentru motivul că, pe de o parte, ea nu a fost precedată de o evaluare comparativă a intereselor în cauză și, pe de altă parte, nu respectă principiul proporționalității. În această privință, ei susțin că, în condițiile în care deficitul Fondului era prevăzut, iar Parlamentul s-a angajat să îl acopere și, în orice caz, nu exista o obligație de menținere a unui echilibru actuarial în ceea ce privește Fondul, obiectivul abstract de interes general de reducere a acestui deficit urmărit exclusiv prin decizia din 2023 nu este nici necesar, nici legitim, nici proporțional. Reclamanții subliniază că problemele de lichiditate ale Fondului decurg din modul în care a fost conceput și din evoluția sa, sub responsabilitatea Parlamentului. Pe de altă parte, în opinia acestora, reechilibrarea deficitului ar afecta în întregime sau în mod excesiv beneficiarii SFPS, încălcând repartizarea de două treimi/o treime care se aplica până în acel moment. Ei adaugă că nici clauza referitoare la rambursarea contribuțiilor majorate, nici clauza de precaritate nu sunt de natură să repună în discuție caracterul disproporționat al deciziei din 2023.

89 Parlamentul contestă argumentația reclamanților.

a) Observații introductive

90 Articolul 17 alineatul (1) din cartă prevede:

„Orice persoană are dreptul de a deține în proprietate, de a folosi, de a dispune și de a lăsa moștenire bunurile pe care le-a dobândit în mod legal. Nimeni nu poate fi lipsit de bunurile sale decât pentru o cauză de utilitate publică, în cazurile și condițiile prevăzute de lege și în schimbul unei despăgubiri juste acordate în timp util pentru pierderea pe care a suferit-o. Folosința bunurilor poate fi reglementată prin lege în limitele impuse de interesul general.”

91 Această dispoziție constituie o normă de drept care are ca obiect să confere drepturi particularilor [a se vedea Hotărârea din 21 mai 2019, Comisia/Ungaria (Drepturi de uzufruct asupra terenurilor agricole), C-235/17, EU:C:2019:432, punctul 68 și jurisprudența citată].

92 Conform articolului 52 alineatul (3) din cartă, în măsura în care această cartă conține drepturi ce corespund unor drepturi garantate prin Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950 (denumită în continuare „CEDO”), înțelesul și întinderea lor sunt aceleași ca și cele prevăzute de acea convenție. Prin urmare, în vederea interpretării articolului 17 din cartă, trebuie să se ia în considerare jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la articolul 1 din Primul protocol adițional la CEDO, care consacră protecția dreptului de proprietate ca prag de protecție minimă [a se vedea Hotărârea din 21 mai 2019, Comisia/Ungaria (Drepturi de uzufruct asupra terenurilor agricole), C-235/17, EU:C:2019:432, punctul 72 și jurisprudența citată].

93 S-a constatat deja că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, atunci când o legislație prevede plata automată a unei prestații sociale, ea generează un interes patrimonial care intră, pentru persoanele care îndeplinesc condițiile sale, în domeniul de aplicare al articolului 1 din Primul protocol adițional la CEDO. Drepturile care decurg din plata contribuțiilor la un sistem de securitate socială constituie astfel drepturi patrimoniale în sensul acestui articol

(Hotărârea din 13 iunie 2017, Florescu ș.a., C-258/14, EU:C:2017:448, punctul 50), iar o reducere a cuantumului unei pensii care poate avea un efect asupra calității vieții persoanei interesate constituie o restrângere a dreptului său de proprietate (a se vedea Hotărârea din 19 septembrie 2024, Coppo Gavazzi ș.a./Parlamentul, C-725/20 P, EU:C:2024:766, punctul 104 și jurisprudența citată).

94 Rezultă că, în speță și după cum recunoaște Parlamentul, decizia din 2023 restrânge dreptul de proprietate al reclamanților, în măsura în care conduce la reducerea cuantumului pensiei acestora.

95 Trebuie amintit însă că dreptul de proprietate garantat de articolul 17 din cartă nu este o prerogativă absolută și că exercitarea sa poate face obiectul unor restricții justificate de obiective de interes general urmărite de Uniune (Hotărârea din 20 septembrie 2016, Ledra Advertising ș.a./Comisia și BCE, C-8/15 P-C-10/15 P, EU:C:2016:701, punctul 69). Astfel, conform articolului 52 alineatul (1) prima teză din cartă, orice restrângere a exercițiului drepturilor și libertăților recunoscute prin cartă trebuie să fie prevăzută de lege și să respecte substanța acestor drepturi și libertăți. Articolul 52 alineatul (1) a doua teză din cartă adaugă că, prin respectarea principiului proporționalității, pot fi impuse restrângeri numai în cazul în care acestea sunt necesare și numai dacă răspund efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți.

96 În speță, reclamanții susțin, într-o primă critică, că decizia din 2023 încalcă articolul 52 alineatul (1) prima teză din cartă. Deși admit că atingerea adusă dreptului de proprietate prin decizia din 2023 este prevăzută de lege, ei susțin că această decizie încalcă substanța dreptului de proprietate.

97 Prin cea de a doua critică, reclamanții susțin că, cel puțin, decizia din 2023 încalcă articolul 52 alineatul (1) a doua teză din cartă întrucât aduce o atingere disproporționată dreptului de proprietate.

b) Cu privire la prima critică, întemeiată pe încălcarea substanței dreptului de proprietate

98 În esență, reclamanții susțin că, *primo*, decizia din 2023 operează o reducere excesivă a cuantumului pensiilor care variază între 60,15 % și 70,71 %, *secundo*, această decizie neutralizează în mod nelegal răspunderea Parlamentului și, *tertio*, ea le impune beneficiarilor să suporte reducerea deficitului Fondului în mod disproporționat cu încălcarea regulii esențiale de distribuție a sarcinii sistemului care fusese reținută până la acel moment.

99 Trebuie amintit că articolul 17 alineatul (1) din cartă protejează dreptul patrimonial dobândit de reclamanți prin plata cotizațiilor la Fond. În schimb, această dispoziție nu poate fi interpretată în sensul că dă dreptul la o pensie într-un cuantum determinat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 iunie 2017, Florescu ș.a., C-258/14, EU:C:2017:448, punctul 50 și jurisprudența citată).

100 Astfel, în speță dreptul patrimonial al reclamanților, astfel cum este consacrat la articolul 17 alineatul (1) din cartă, constă în dreptul de a primi o pensie în cadrul SFPS, iar nu în dreptul la o creanță într-un cuantum determinat. Or, trebuie să se constate că, deși decizia din 2023 reduce cuantumul pensiilor datorate în temeiul acestui sistem, ea nu repune în discuție însuși principiul dreptului la pensie.

101 Cu toate acestea, potrivit reclamanților, reducerea cuantumului pensiilor datorate în cadrul SFPS care rezultă din decizia din 2023 ar fi de o asemenea amploare încât ar fi afectată substanța dreptului de proprietate.

102 În această privință, este necesar să se arate că, potrivit Parlamentului, aprecierea nivelului de reducere a cuantumului pensiilor trebuie să fie efectuată în general în raport cu principiul proporționalității și numai o reducere extremă a acestui cuantum ar putea afecta substanța dreptului de proprietate.

103 În ceea ce privește amploarea reducerii cuantumului pensiilor care rezultă din decizia din 2023, este necesar să se arate că reclamanții au prezentat un raport de expertiză, datat 5 octombrie 2023, întocmit, la cererea Fondului, de un cabinet de consultanță specializat în materie de pensii și de securitate socială. Potrivit acestui raport, având în vedere o analiză actuarială, decizia din 2023 ar conduce la reducerea cuantumului pensiilor datorate în cadrul SFPS până la 62,53 % în medie, procentul de reducere variind între 60,15 % și 70,71 %. Dacă s-ar neutraliza efectul creșterii vârstei de pensionare de la 65 la 67 de ani, necontestat în speță, impactul cumulat asupra cuantumului pensiilor al reducerii cu 50 % și al eliminării actualizării s-ar ridica la 61,96 % în medie. Trebuie arătat de asemenea că nivelul de reducere cel mai ridicat privește persoanele care, spre deosebire de reclamanți, nu dobândiseră încă dreptul la pensie la data deciziei din 2023.

104 Parlamentul susține că raportul de expertiză nu are nicio valoare pentru aprecierea legalității deciziei din 2023, fără a contesta însă estimările care figurează în acesta sau modalitățile de calcul utilizate. În ședință, Parlamentul a admis că nu dispune de estimări cu privire la nivelul global al reducerii cuantumului pensiilor care rezultă din cele două măsuri în cauză.

105 În acest context și având în vedere elementele din dosar, Tribunalul consideră că estimările care figurează în raportul de expertiză prezentat de reclamanți pot fi considerate rezonabile.

106 În primul rând, reclamanții susțin că substanța dreptului fundamental de proprietate în materie de pensii, în legătură cu un sistem precum SFPS, ar trebui să fie determinată în raport cu nivelul minim garantat de jurisprudența referitoare la articolul 8 din Directiva 2008/94.

107 În această privință, trebuie remarcat că Directiva 2008/94 urmărește să protejeze lucrătorii salariați în cazul insolvabilității angajatorului lor. Potrivit articolului 1 alineatul (1) din această directivă, ea se aplică creanțelor salariaților care izvorăsc din contracte de muncă sau din raporturi de muncă încheiate cu angajatori care sunt în stare de insolvență în sensul articolului 2 alineatul (1) din aceeași directivă. Articolul 3 primul paragraf din directiva menționată impune statelor membre să creeze o instituție care să garanteze plata creanțelor neachitate ale lucrătorilor salariați. Articolul 8 din aceeași directivă prevede că statele membre se asigură că sunt luate măsurile necesare în vederea protejării intereselor salariaților cu privire la drepturile dobândite la pensie pentru limită de vârstă, în cadrul sistemelor suplimentare de asigurări sociale la nivel de întreprindere sau grup de întreprinderi existente în afara sistemelor naționale obligatorii de asigurări sociale. Această din urmă dispoziție a fost interpretată în sensul că implică, pentru ca nivelul minim de protecție să fie respectat, ca un fost lucrător salariat să primească, în cazul insolvenței angajatorului său, cel puțin jumătate din pensia pentru limită de vârstă care decurge din drepturile la pensie acumulate în cadrul unui sistem suplimentar de asigurări sociale la nivel de întreprindere (a se vedea Hotărârea din 19 decembrie 2019, Pensions-Sicherungs-Verein, C-168/18, EU:C:2019:1128, punctul 41 și jurisprudența citată).

108 Cu titlu introductiv, este necesar să se constate că, ținând seama de destinatarii săi, și anume statele membre, și de domeniul său de aplicare material, Directiva 2008/94 nu este în mod vădit aplicabilă în speță.

109 În plus, contrar celor pretinse de reclamanți, Directiva 2008/94 nu urmărește să identifice un nivel maxim de reducere a cuantumului pensiilor, ci să instituie, în cadrul unei obligații de protecție de către statele membre a lucrătorilor salariați la un angajator insolvabil, un sistem de garantare a prestațiilor datorate în cadrul unui sistem de pensii suplimentare care trebuie să acopere cel puțin 50 % din aceste prestații.

110 Pe de altă parte, după cum arată Parlamentul, substanța dreptului fundamental de proprietate nu poate fi stabilită în raport cu normele adoptate de legiuitorul Uniunii și interpretate de instanța Uniunii în vederea definirii unui nivel de protecție armonizat în materia dreptului muncii. Astfel, legiuitorul Uniunii poate decide să adopte o reglementare care acordă persoanelor vizate o protecție superioară pragului de protecție minimă care decurge din respectarea drepturilor fundamentale.

111 Prin urmare și chiar admițând, fapt contestat de Parlament în ședință, că cota de 50 % de reducere a cuantumului pensiilor datorate în cadrul SFPS, reținută în decizia din 2023, a fost inspirată de jurisprudența referitoare la articolul 8 din Directiva 2008/94, această jurisprudență nu este de natură să demonstreze că o reducere mai mare de 50 % ar echivala cu lipsirea de substanță a dreptului fundamental de proprietate în materie de pensie suplimentară.

112 În al doilea rând, substanța dreptului de proprietate, care constă în dreptul de a primi o pensie, nu poate fi determinată în raport cu repartizarea plății între deputați și Parlament a contribuțiilor la SFPS și nici în raport cu pretinsul angajament al Parlamentului de a acoperi deficitul Fondului. Astfel, aceste chestiuni se referă la finanțarea SFPS și, prin urmare, se disting de cea referitoare la respectarea dreptului de a primi o pensie în cadrul sistemului respectiv.

113 În al treilea rând, Tribunalul constată că, după intrarea în vigoare a deciziei din 2023, cuantumul lunar al pensiilor este stabilit aproximativ, pentru beneficiarii care au contribuit timp de 5, 10 și, respectiv, 15 ani, la 900 de euro, 1 800 de euro și 2 700 de euro. Deși, desigur, aceste sume rezultă din aplicarea unei reduceri semnificative de 50 %, ele nu sunt neglijabile în raport cu diferitele perioade de cotizare.

114 În fapt, având în vedere împrejurările specifice ale speței și jurisprudența potrivit căreia articolul 17 alineatul (1) din cartă nu poate fi interpretat în sensul că dă dreptul la o pensie într-un cuantum determinat (a se vedea punctul 99 de mai sus), reclamanții nu au reușit să demonstreze că reducerea cuantumului pensiilor datorate în cadrul SFPS efectuată prin decizia din 2023, în proporțiile menționate la punctul 103 de mai sus, ar lipsi de substanță dreptul la pensie și ar afecta, așadar, substanța dreptului de proprietate.

115 Rezultă că prima critică trebuie înlăturată ca fiind nefondată.

c) Cu privire la a doua critică, întemeiată pe atingerea disproporționată adusă dreptului de proprietate

116 Reclamanții susțin că, cel puțin, decizia din 2023 încalcă articolul 52 alineatul (1) a doua teză din cartă, întrucât aduce o atingere disproporționată dreptului de proprietate.

117 În această privință, trebuie amintit că principiul proporționalității, care se numără printre principiile generale ale dreptului Uniunii, impune ca actele adoptate de legiuitorul Uniunii să fie de natură să atingă obiectivele legitime urmărite de reglementarea în cauză și să nu depășească limitele a ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective, fiind stabilit că, atunci când este posibilă alegerea între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin restrictivă și că inconvenientele cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile vizate (a se vedea Hotărârea din 16 februarie 2022, Ungaria/Parlamentul și Consiliul, C-156/21, EU:C:2022:97, punctul 340 și jurisprudența citată).

118 În ceea ce privește controlul jurisdicțional al respectării condițiilor menționate la punctul 117 de mai sus, s-a statuat deja, în materie de ajustare a SFPS, că, ținând seama de larga putere de apreciere de care dispune Parlamentul, numai caracterul vădit inadecvat al unei măsuri adoptate, în raport cu obiectivul pe care Parlamentul avea menirea să îl urmărească, poate afecta legalitatea unei asemenea măsuri (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 martie 2013, Inglewood ș.a./Parlamentul, T-229/11 și T-276/11, EU:T:2013:127, punctul 71, și Hotărârea din 15 septembrie 2021, Ashworth ș.a./Parlamentul, T-720/19-T-725/19, nepublicată, EU:T:2021:580, punctul 97).

119 Prin urmare, nu se pune problema dacă măsurile adoptate prin decizia din 2023 erau singurele sau cele mai bune posibile, ci dacă erau vădit inadecvate în raport cu obiectivele pe care Parlamentul înțelegea să le urmărească (a se vedea în acest sens Hotărârea din 3 decembrie 2019, Republica Cehă/Parlamentul și Consiliul, C-482/17, EU:C:2019:1035, punctul 77 și jurisprudența citată).

120 Pentru a stabili dacă decizia din 2023 respectă principiul proporționalității, trebuie să se examineze, *primo*, dacă măsurile în cauză urmăresc obiective legitime, *secundo*, dacă ele sunt de natură să atingă aceste obiective, *tertio*, dacă ele nu depășesc în mod vădit ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective și, *quarto*, dacă sunt proporționale în raport cu aceste obiective în sensul că rezultă dintr-un just echilibru între diferitele interese aflate în joc.

1) Cu privire la existența unor obiective legitime

121 Deși recunosc că decizia din 2023 urmărește un obiectiv de interes general, reclamanții contestă legitimitatea acestui obiectiv.

122 Din considerentele (1), (2) și (6) ale deciziei din 2023 reiese că măsurile luate erau destinate, având în vedere situația financiară „extrem de dificilă” a Fondului, în special problemele sale de lichiditate „extrem de grave” și deficitul său actuarial, să protejeze Fondul pe termen scurt, în interesul tuturor beneficiarilor actuali și viitori ai SFPS, și să evite sau cel puțin să reducă consecințele negative pentru contribuabilul european.

123 În această privință, trebuie amintit că, întrucât Fondul se ocupa cu plata pensiilor suplimentare foștilor deputați (a se vedea punctul 9 de mai sus), protejarea sa, chiar și pe termen scurt, constituie un obiectiv legitim.

124 Trebuie amintit de asemenea că SFPS se întemeia inițial pe un calcul actuarial, în cadrul căruia totalul contribuțiilor anuale ale persoanelor afiliate și ale Parlamentului trebuia în principiu să acopere totalitatea drepturilor la pensie dobândite în acel an, aceste contribuții fiind plătite de persoana afiliată în limita unei treimi și de Parlament în limita a două treimi (a se vedea punctul 8 de mai sus). Desigur, principiul echilibrului financiar al Fondului a fost subminat prin intrarea în vigoare a statutului și a normelor de aplicare a acestuia, deoarece alimentarea

Fondului cu contribuții a încetat, cu anumite excepții. Nu este mai puțin adevărat că, deși Parlamentul contribuise deja în proporție de două treimi la finanțarea SFPS, acoperirea, chiar și parțială, de către Parlament a unui deficit actuarial semnificativ poate crește sarcina financiară generată de acest sistem pentru contribuabilul european. Or, reducerea consecințelor negative legate de deficitul Fondului pentru acest contribuabil constituie un obiectiv legitim (a se vedea prin analogie Hotărârea din 9 martie 2023, Grossetête/Parlamentul, C-714/21 P, nepublicată, EU:C:2023:187, punctul 112).

125 Prin urmare, obiectivele urmărite prin decizia din 2023 erau legitime și corespundeau preocupărilor Parlamentului cu privire la problemele de lichiditate care afectau Fondul și la importanța deficitului său actuarial (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 septembrie 2021, Ashworth ș.a./Parlamentul, T-720/19-T-725/19, nepublicată, EU:T:2021:580, punctul 100).

126 Legitimitatea obiectivelor urmărite prin decizia din 2023 nu este repusă în discuție de argumentele reclamanților potrivit cărora Parlamentul ar fi încercat să se descarce de răspundere.

127 Astfel, pe de o parte, reclamanții nu pot susține în mod întemeiat că decizia din 2023 ar încălca conținutul angajamentului luat la 1 aprilie 2009 (a se vedea punctul 67 de mai sus)

128 Pe de altă parte, reclamanții se prevalează de răspunderea Parlamentului în situația financiară a Fondului, pentru motivul că acesta nu a prevăzut un mecanism de reechilibrare actuarial și nici nu a adoptat măsuri de compensare a încetării în principiu a alimentării Fondului prin contribuții după intrarea în vigoare a statutului.

129 Desigur, din înscrisurile aflate în dosare, în special din procesele-verbale ale ședințelor Biroului, reiese că, deși problemele de finanțare a Fondului erau demonstrate, în special după adoptarea statutului și după criza financiară din 2007-2008, au fost adoptate numai măsurile a căror insuficiență a fost evidențiată. Cu toate acestea, eventuala responsabilitate a Parlamentului pentru degradarea situației financiare a Fondului, din cauza neadoptării unor măsuri de reechilibrare suficiente, nu este de natură să îl priveze de posibilitatea de a acționa pentru a reduce cheltuielile publice și pentru a proteja Fondul și nici să facă aceste obiective nelegitime.

130 În consecință, reclamanții nu sunt îndreptățiți să conteste legitimitatea intereselor care stau la baza deciziei din 2023.

2) Cu privire la caracterul adecvat al măsurilor pentru a atinge obiectivele urmărite

131 Trebuie amintit că obiectivele urmărite prin decizia din 2023 sunt protejarea Fondului pe termen scurt și limitarea consecințelor legate de deficitul său pentru contribuabilii europeni.

132 Or, potrivit termenilor deciziei din 2023, activele Fondului se ridicau, la sfârșitul anului 2022, la 52,8 milioane de euro, în timp ce cuantumul pensiilor care trebuiau plătite urma să fie cuprins între 22 și 23 de milioane de euro pe an până în anul 2030. Decizia din 2023 indică, în consecință, că Fondul ar putea fi epuizat în 2024 și că va fi epuizat în mod inevitabil cel târziu în 2025, cu un deficit actuarial nefinanțat de aproximativ 310 milioane de euro. Aceste cifre, care nu sunt contestate, sunt confirmate de conturile anuale întocmite la 31 decembrie 2022.

133 Potrivit deciziei din 2023, reducerea cu 50 % a cuantumului pensiilor și eliminarea actualizării acestora ar trebui să permită realizarea unor economii de 181,4 milioane de euro și, respectiv, de 40,4 milioane de euro. Obligațiunile Fondului ar trece astfel de la 362,7 milioane de euro la 139 de

milioane de euro. Combinate cu economia de 2 milioane de euro care rezultă din creșterea vârstei de pensionare, aceste măsuri ar avea ca efect prelungirea duratei de viață a Fondului cu doi sau trei ani și reducerea deficitului actuarial de la 310 la 86 de milioane de euro.

134 De asemenea, este necesar să se amintească faptul că Biroul a decis că măsurile în cauză se vor aplica fără stabilirea unui regim tranzitoriu, pe motiv că, având în vedere gravitatea problemelor de finanțare a SFPS și riscul epuizării foarte apropiate a lichidităților Fondului, stabilirea unui asemenea regim ar risca să compromită semnificativ efectele financiare preconizate ale acestor măsuri.

135 De altfel, în ședință s-a putut constata că decizia din 2023 a prelungit efectiv durata de viață a Fondului, ale cărui active ar trebui, în opinia Parlamentului, să fie epuizate până în luna decembrie 2026.

136 Din aceste elemente reiese că măsurile adoptate prin decizia din 2023 sunt în mod vădit adecvate pentru a atinge obiectivele urmărite.

3) Cu privire la necesitatea și la proporționalitatea măsurilor

137 Reclamanții susțin în esență că decizia din 2023 a adus atingere dreptului de proprietate într-un mod care nu era necesar și nu rezulta dintr-o evaluare comparativă a diferitelor interese în cauză.

138 Prin urmare, este necesar să se examineze dacă Parlamentul, prin intermediul Biroului său, a limitat la strictul necesar ingerința în dreptul de proprietate al beneficiarilor SFPS, precum reclamanții, în sensul că obiectivele urmărite nu puteau fi atinse în mod rezonabil la fel de eficient prin alte mijloace care să afecteze mai puțin acest drept, și dacă a asigurat un just echilibru între cerințele interesului general urmărit și dreptul de proprietate al beneficiarilor menționați. În vederea acestei examinări, trebuie să se țină seama de următoarele elemente.

139 *Primo*, din considerentele (2) și (6) ale deciziei din 2023 reiese că Biroul a avut în vedere diferite soluții posibile și diverse măsuri destinate să remedieze problemele de lichiditate ale Fondului și să reducă deficitul actuarial al acestuia, în special măsuri „mai puțin intruzive” decât cele care au fost adoptate. Aceste măsuri alternative au fost însă respinse pentru motivul că erau insuficiente având în vedere amploarea dificultăților financiare ale Fondului.

140 Astfel, din procesul-verbal al ședințelor Biroului din 17 aprilie și din 22 mai 2023 și din notele secretarului general al Parlamentului care au servit drept suport pentru discuțiile în cadrul Biroului reiese că au fost avute inițial în vedere mai multe opțiuni, care au fost reduse în final la două, și anume opțiunea reținută în decizia din 2023 și o altă opțiune constând în reducerea cuantumului pensiilor cu 50 %, fără modificarea ceilalți parametri ai sistemului. Riscurile juridice aferente fiecărei opțiuni, precum și impactul acestora asupra deficitului actuarial și asupra duratei de viață a Fondului au fost evaluate, iar Biroul s-a pronunțat în favoarea opțiunii „celei mai ambițioase”.

141 În această privință, este necesar să se arate că decizia din 2023 nu conduce la eliminarea deficitului actuarial al Fondului, ci la reducerea subsecventă a acestui deficit de la 310 la 86 de milioane de euro. Ca răspuns la întrebările adresate în ședință, Parlamentul a arătat în esență că obiectivul reformei SFPS era să reducă substanțial cuantumul acestui deficit, fără să fi fost definită o

anumită sumă care trebuia atinsă. El a adăugat că nivelul reducerii deficitului menționat fusese stabilit având în vedere în special un procent de reducere a cuantumului pensiilor pe care îl considerase acceptabil în raport cu jurisprudența Curții.

142 *Secundo*, în considerentul (6) al deciziei din 2023 se precizează că Biroul a ținut seama de raportul dintre cuantumul total al plăților de pensii primite individual în cadrul SFPS și totalul contribuțiilor individuale ale beneficiarilor. Astfel, în medie, pentru fiecare euro investit în Fond, beneficiarii au obținut 4,7 euro, acest cuantum ridicându-se la 14,3 euro pentru 16 % dintre ei.

143 În această privință, trebuie amintit că, până la 30 iunie 2023, cuantumul pensiei se ridica, pentru fiecare an de mandat de contribuție, la 3,5 % dintr-o bază care corespunde cu 40 % din salariul unui judecător la Curtea de Justiție a Uniunii Europene, cu un cuantum minim stabilit la 10,5 % din această bază și cu un cuantum maxim care corespundea cu 70 % din această bază. Din nota secretarului general al Parlamentului din 12 aprilie 2023 reiese că, după actualizarea bazei menționate în anul 2022, cuantumul lunar al pensiei se stabilea, pentru beneficiarii care au contribuit timp de 5, 10 și, respectiv, 15 ani, la aproximativ 1 700 de euro, 3 400 de euro și 5 100 de euro.

144 *Tertio*, din nota secretarului general al Parlamentului din 12 mai 2023 reiese că măsurile în cauză au fost prevăzute împreună cu posibilitatea oferită afiliaților de a solicita retragerea din SFPS și primirea pensiei sub forma plății unice și finale a unei sume forfetare. Această posibilitate, care exista deja pentru persoanele afiliate la SFPS încă nepensionate, a fost extinsă la toți afiliații și s-a prevăzut că suma forfetară menționată mai sus va corespunde în esență diferenței dintre suma contribuțiilor individuale plătite de deputați sau de foștii deputați majorate cu 20 % și cuantumul pensiilor deja primite. Această măsură se înscrie într-un context în care reducerea cuantumului pensiilor prevăzută de decizia din 2023 afectează, prin natura sa, mai puternic persoanele care nu sunt încă pensionate sau care au început să primească pensia cu puțin timp înainte de adoptarea deciziei din 2023. Potrivit considerentului (7) al acestei decizii, în esență, persoanele respective ar putea prefera să iasă din sistem, având în vedere modificările aduse și incertitudinile legate de viitorul Fondului.

145 *Quatro*, decizia din 2023 cuprinde o „clauză de impreviziune”, denumită și „clauză de precaritate” sau „clauză de dificultate”, potrivit căreia beneficiarul poate introduce o cerere de majorare a pensiei dacă demonstrează faptul că, în urma reducerii cuantumului pensiei datorate în cadrul SFPS, ar trăi sub pragul riscului de sărăcie.

146 Având în vedere toate aceste elemente, trebuie să se constate cele ce urmează.

147 În primul rând, în ceea ce privește însăși existența unei evaluări comparative a diferitor interese existente, din considerentul (6) al deciziei din 2023 reiese că măsurile în cauză au fost identificate ținând seama în special de interesele beneficiarilor actuali sau viitori ai SFPS și că au fost avute în vedere alte măsuri care să afecteze mai puțin dreptul de proprietate al beneficiarilor acestei sistem. Pe de altă parte, decizia din 2023 nu elimină deficitul actuarial al Fondului. Ea menține o parte din acest deficit în sarcina bugetului Parlamentului și, prin urmare, a contribuabilului european.

148 Se deduce de aici că decizia din 2023 este în mod necesar rezultatul unei evaluări comparative a intereselor în cauză, și anume, pe de o parte, interesele beneficiarilor SFPS și, pe de altă parte, cele ale contribuabilului european. În consecință, reclamanții nu pot susține în mod întemeiat că Parlamentul ar fi omis, complet și absolut, să evalueze comparativ interesele în cauză, altele decât cele bugetare.

149 În al doilea rând, în ceea ce privește rezultatul punerii în balanță a diferitelor interese în joc, trebuie să se constate că măsurile în cauză au consecințe financiare importante pentru reclamanți. Ele reduc astfel în mod semnificativ cuantumul pensiilor pe care le primeau în cadrul SFPS până la 30 iunie 2023. Această reducere este în același timp bruscă, în lipsa unui regim tranzitoriu.

150 În această privință, pe de o parte, Tribunalul apreciază că împrejurarea că SFPS este un sistem de pensii suplimentare facultativ este un element important în cadrul aprecierii proporționalității măsurilor în cauză. Astfel, aderarea la SFPS nefiind obligatorie, numai o parte dintre foștii deputați în Parlament primesc o pensie în cadrul acestui sistem. În plus, trebuie amintit că pensia datorată în cadrul SFPS nu constituie singura pensie primită pentru anii în cursul cărora reclamanții au contribuit la sistemul menționat. Pentru acești ani, ei primesc, în conformitate cu anexa III la Normele CID (a se vedea punctul 7 de mai sus), o pensie fie plătită de statele membre și completată, după caz, de Parlament, fie plătită de Parlament. De altfel, reclamanții care au fost reales începând cu cea de a șaptea legislatură (2009-2014) primesc de asemenea o pensie statutară din partea Parlamentului.

151 În acest context, reducerea, chiar semnificativă, a unei pensii suplimentare facultative nu are aceeași importanță, în ceea ce privește atingerea adusă dreptului de proprietate, ca reducerea unei pensii de bază, care constituie venitul substitutiv destinat să îi asigure beneficiarului mijloacele necesare subzistenței sale și se poate dovedi a fi singura pensie primită de acesta din urmă.

152 Pe de altă parte, după cum a arătat Parlamentul, procentul de reducere a cuantumului pensiilor poate fi analizat în contextul rentabilității investiției rezultate din plata contribuțiilor de către afiliați, și anume o rentabilitate medie de 4,7 euro pentru un euro investit (a se vedea punctul 142 de mai sus). De altfel, posibilitatea de a primi pensia datorată în cadrul SFPS sub forma plății sumei forfetare unice și finale garantează, dacă aceasta este aplicată, că persoanele afiliate recuperează cel puțin un cuantum echivalent cu cotizațiile pe care le-au plătit, majorate cu 20 %. De asemenea, trebuie să se considere că decizia din 2023 nu are ca efect reducerea cuantumurilor nominale ale pensiilor la un nivel care ar fi vădit nerezonabil, având în vedere durata mandatului și cuantumul contribuțiilor plătite.

153 Consecințele măsurilor în cauză asupra dreptului de proprietate al reclamanților au fost puse în balanță cu constrângerile bugetare și cu necesitatea, evidențiată în mai multe rânduri în lucrările pregătitoare pentru diversele reforme ale SFPS, inclusiv pentru decizia din 2023, de a adopta o decizie responsabilă în raport cu finanțele Uniunii.

154 În această privință, mai întâi, trebuie amintit că dificultățile Fondului rezultă în special din crizele financiare din 2002 și din 2007-2008. Potrivit informațiilor confirmate de Parlament în ședință, la sfârșitul acestei din urmă crize, Fondul a înregistrat o pierdere de 60 de milioane de euro. Or, după cum a arătat secretarul general al Parlamentului în nota din 12 aprilie 2023, mai multe sisteme naționale de pensii, inclusiv sisteme de pensii de bază, au trebuit să fie reformate în urma acestei crize. Trebuie arătat de asemenea că numeroase state membre au fost puse în situația de a adopta reforme legislative având ca efect reducerea cuantumului pensiilor exigibile pentru a proteja sau a restabili echilibrul financiar al sistemului în cauză sau chiar al bugetului lor general. O asemenea constatare are în mod necesar o anumită greutate într-o societate caracterizată prin solidaritate, astfel cum se subliniază la articolul 2 TUE (Hotărârea din 25 februarie 2025, Sąd Rejonowy w

Białymstoku și Adoreikė, C-146/23 și C-374/23, EU:C:2025:109, punctul 71) și într-un context în care SFPS fusese deja finanțat în proporție de două treimi de Parlament și, prin urmare, de contribuabilul european (a se vedea punctul 124 de mai sus).

155 Trebuie arătat de asemenea că, desigur, coeficientul de repartizare între afiliați și Parlament pentru finanțarea contribuțiilor la SFPS ar fi putut fi utilizat pentru a stabili partea din deficit care trebuia suportată din bugetul Parlamentului. Totuși, Parlamentul dispunea de o largă putere de apreciere (a se vedea punctul 118 de mai sus). Astfel, el era liber să stabilească, sub rezerva respectării principiului proporționalității, o altă repartizare pentru acoperirea deficitului actuarial al fondului.

156 Ținând seama de ansamblul elementelor care precedă, este necesar să se considere că, în pofida efectelor lor semnificative asupra dreptului de proprietate al beneficiarilor SFPS, măsurile în cauză din decizia din 2023 nu sunt rezultatul unei arbitrări vădit inadecvate a intereselor acestor beneficiari și a intereselor bugetare în joc.

157 Având în vedere cele ce precedă, este necesar să se respingă a doua critică și, prin urmare, să se respingă excepția de nelegalitate a deciziei din 2023 întemeiată pe faptul că decizia ar încălca dreptul de proprietate.

4. Cu privire la al treilea și la al patrulea aspect, în măsura în care sunt întemeiate pe excepția de nelegalitate a deciziei din 2023 pentru motivul că această decizie încalcă principiile garantării independenței parlamentare și egalității de tratament

158 Reclamanții susțin că Parlamentul nu a apreciat impactul reducerii cuantumului pensiilor datorate în cadrul SFPS operate prin decizia din 2023 asupra principiului general al garantării independenței parlamentare, care include independența financiară, precum și asupra principiului egalității de tratament. Or, în opinia acestora, principiile menționate au fost încălcate având în vedere amploarea acestei reduceri și lipsa unor măsuri similare care se aplică pensiei statutare.

159 Parlamentul contestă argumentația reclamanților.

a) Cu privire la critica întemeiată pe încălcarea principiului garantării independenței parlamentare

160 Garantarea independenței inclusiv financiare a deputaților care, în calitate de reprezentanți ai poporului, trebuie să servească interesul general al acestuia constituie un principiu general inerent oricărui sistem de reprezentare parlamentară democratică (a se vedea Hotărârea din 7 martie 2018, Gollnisch/Parlamentul, T-624/16, nepublicată, EU:T:2018:121, punctul 45 și jurisprudența citată). Garanția unei indemnizații financiare adecvate, care să asigure independența deputaților, nu poate fi limitată doar la perioada mandatului. Ea trebuie să prevadă printre altele o pensie în funcție de durata în care deputatul a făcut parte din Parlament (Hotărârea din 18 octombrie 2011, Purvis/Parlamentul, T-439/09, EU:T:2011:600, punctul 59). Astfel, în măsura în care urmărește să garanteze o asigurare minimă, în special pentru deputații care provin din state membre în care sistemul de pensii prevăzut pentru deputați este insuficient, SFPS face parte dintre dispozițiile legale care urmăresc, în interes general, asigurarea independenței financiare a deputaților (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 octombrie 2011, Purvis/Parlamentul, T-439/09, EU:T:2011:600, punctele 59 și 60).

161 În speță, în primul rând, reclamanții susțin că Parlamentul nu a examinat, anterior adoptării deciziei din 2023, dacă reducerea cuantumului pensiilor aduce atingere principiului general al garantării independenței parlamentare.

162 Or, trebuie amintit că considerentul (6) al deciziei din 2023 precizează că măsurile pe care le presupune au fost identificate ținând seama în special de interesele beneficiarilor actuali sau viitori ai SFPS. Același considerent arată că au fost examinate măsurile „mai puțin intruzive”, dar au fost respinse ca fiind insuficiente. În plus, trebuie amintit că decizia din 2023 prevede posibilitatea de a majora pensia foștilor deputați care s-ar afla într-o situație de dificultate în urma reducerii cuantumului pensiei datorate în cadrul SFPS, precum și posibilitatea ca aceștia să solicite retragerea din SFPS și primirea pensiei sub forma plății finale și unice a unei sume forfetare.

163 În acest context, împrejurarea că decizia din 2023 nu menționează în mod explicit garanția independenței parlamentare nu înseamnă că Parlamentul nu a ținut seama de aceasta prin intermediul noțiunii mai largi de „interese ale beneficiarilor SFPS”.

164 În al doilea rând, reclamanții susțin în esență că acordarea unei pensii suficiente urmărește să rupă orice condiționare a deputaților în exercitarea mandatului lor și că acest obiectiv a fost încălcat, întrucât amploarea reducerii cuantumului pensiilor are ca efect să le aducă la un nivel insuficient. Ei arată că Parlamentul nu a operat o reducere similară a cuantumului pensiei statutare, ci că decizia din 2023 deschide calea către aceasta, în măsura în care recunoaște că o asemenea reducere este permisă.

165 Or, pe de o parte, reclamanții nu justifică în ce mod reducerea cuantumului pensiei efectuată prin decizia din 2023 ar conduce la acordarea unei pensii insuficiente, astfel încât ar rezulta o atingere adusă principiului garantării independenței parlamentare. În această privință, trebuie amintit că pensia dobândită în cadrul SFPS este o pensie suplimentară care se adaugă la pensia fie plătită de statele membre și completată, după caz, de Parlament, fie plătită de Parlament în temeiul anexei III la Normele CID (a se vedea punctul 7 de mai sus) și că aderarea la acest sistem nu era obligatorie.

166 Pe de altă parte, împrejurarea că Parlamentul nu a adoptat o măsură similară de reducere a pensiei statutare nu este de natură să demonstreze că decizia din 2023 încalcă principiul garantării independenței parlamentare.

167 Prin urmare, prezenta critică trebuie respinsă, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la cauza de inadmisibilitate invocată de Parlament.

b) Cu privire la critica întemeiată pe încălcarea principiului egalității de tratament

168 Principiul egalității de tratament este încălcat atunci când două categorii de persoane, ale căror situații de fapt și de drept nu prezintă diferențe esențiale, beneficiază de un tratament diferit sau atunci când situații diferite sunt tratate în mod identic (Hotărârea din 9 martie 2023, Grossetête/Parlamentul, C-714/21 P, nepublicată, EU:C:2023:187, punctul 102).

169 În speță, potrivit reclamanților, în esență, faptul că decizia din 2023 operează o reducere importantă a cuantumului pensiilor datorate din SFPS pentru a ușura bugetul Parlamentului și, prin urmare, pentru a proteja contribuabilul european, deși nu a fost adoptată nicio măsură similară în privința pensiei statutare, evidențiază o atingere adusă principiului egalității de tratament, care nu a fost examinată înainte de adoptarea acestei decizii.

170 Or, după cum arată înșiși reclamanții, Curtea a statuat deja că, ținând seama de diferențele dintre sistemul statutar de pensii și SFPS, primul fiind obligatoriu și exclusiv în sarcina bugetului Uniunii, spre deosebire de al doilea, existența unor diferențe între acestea nu determina în sine o încălcare a principiului egalității de tratament, independent de eventualele similitudini dintre cele două sisteme de pensii (a se vedea prin analogie Hotărârea din 9 martie 2023, Grossetête/Parlamentul, C-714/21 P, nepublicată, EU:C:2023:187, punctul 105). Contrar celor pretinse de reclamanți, împrejurarea că această apreciere a fost efectuată de Curte în cadrul examinării legalității deciziei din 10 decembrie 2018 menționate la punctul 76 de mai sus, care nu privea decât pensiile care nu erau încă exigibile la data intrării sale în vigoare, nu o face inaplicabilă în speță, din moment ce se întemeiază pe diferențele generale dintre SFPS și sistemul statutar de pensii.

171 Prin urmare, prezenta critică trebuie respinsă, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la cauza de inadmisibilitate invocată de Parlament.

172 Rezultă că trebuie respinsă excepția de nelegalitate a deciziei din 2023 întemeiată pe faptul că această decizie ar încălca principiile garantării independenței parlamentare și egalității de tratament.

173 Având în vedere toate cele de mai sus, acțiunile trebuie respinse.

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată

174 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

175 Întrucât reclamanții au căzut în pretenții, se impune obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Parlament, conform concluziilor acestuia.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua extinsă)

declară și hotărăște:

1) **Respinge acțiunile.**

2) **Îi obligă pe domnul Enrique Barón Crespo și pe ceilalți reclamanți ale căror nume figurează în anexă la plata cheltuielilor de judecată.**

Marcoulli Schwarcz Madise

Valasidis Spangsberg Grønfeldt

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 17 decembrie 2025.

Semnături